Ὅθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν. Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώ μεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώ ματος καθ' α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν.
Β΄ Κορινθίους 5: 9, 10

Αν διαβάσουμε από το ευαγγέλιο του Χριστού, την Καινή Διαθήκη, τη περικοπή από Β΄ Κορινθίους 4:13 έως 5:8, θα δούμε το πλούτο της αλήθειας του λόγου του Θεού. Ο «λόγος» που μας γεμίζει με πίστη, θάρρος, εμπιστοσύνη στον ουράνιο πατέρα μας.

Η κατάληξη της περικοπής, είναι το εδάφιο (9) «Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν.»

Πράγματι, είτε ζούμε μέσα σε αυτό το σώμα (ενδημούντες), ή αναχωρούμε προς τον Κύριο (αποδημούντες) έχουμε φιλότιμο, ώστε να είμεθα ευάρεστοι στον ουράνιο πατέρα μας.

Το κίνητρο είναι η σχέση μας, η αγάπη και η τιμή προς το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του οποίου τη ζωή ανακαλύπτουμε μέσα από τη μελέτη των γραφών. Το παράδειγμα μας το

έδωσαν πρώτοι οι δώδεκα μαθητές. Όταν τους κάλεσε ο Ιησούς δεν δίστασαν να πουν «ναι Κύριε» και ακολούθησαν τον Ιησού για τρία ολόκληρα χρόνια. Όπως γνωρίζουμε ακολούθησαν φιλότιμα τον Ιησού και διέδωσαν παντού το λόγο του ευαγγελίου, καθώς ο Ιησούς τους απέστειλε.

Σήμερα, έχουμε και εμείς την ίδια πρόσκληση

και αποστολή από τον Ιησού Χριστό:

«…μαθητεύσατε πάντα τα έθνη»

Όταν λοιπόν γνωρίσουμε τον Ιησού, μας σώσει από τον αιώνιο θάνατο και την καταδίκη της ανομίας και μας συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες μας τότε αισθανόμαστε μια τέτοια ευγνωμοσύνη και από φιλότιμο υπηρετούμε τον Θεό και τον πλησίον μας με αγάπη, με πίστη, με ελπίδα.

Όταν ο ουράνιος πατέρας, μας παρατηρεί να υπηρετούμε, τότε γινόμαστε ευάρεστοι. Ό πως αναφέρει για τον υιό του «Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην· αυτού ακούετε»

Άρα λοιπόν αυτό που διακρίνει τα πιστά παιδιά του Θεού είναι το φιλότιμο!

Και επειδή το φιλότιμο συνδέεται με την επιβράβευση και την τιμή, πράγματι βλέπουμε και τους δώδεκα μαθητές να ανησυχούν, για το ποιος είναι μεγαλύτερος, αλλά ακόμη και για το εάν καθίσουν ο ένας εκ δεξιών και ο άλλος εξ αριστερών. Όμως στο εδάφιο (10) δίδεται η εξήγηση «Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν.»

Αυτό είναι η δικαιοσύνη του Θεού: Η δόξα που μας περιμένει στον ουρανό περνά από το βήμα του Χριστού, όπου θα ανταμειφθεί ο καθένας για όσα έκαμε σωματικά εδώ στη γη, είτε αγαθόν είτε πονηρό.

Και πάνω σε αυτό το σπουδαίο γεγονός μπροστά μας, θα πρέπει να έχουμε μια ανησυχία, όπως οι νέοι μας στις πανελλήνιες εξετάσεις, που αγωνίζονται και προσδοκούν την είσοδό τους στις καλύτερες σχολές των ΑΕΙ / ΤΕΙ.

Η ανησυχία μας, είναι πώς θα μας βρει η ημέρα εκείνη μπροστά στο βήμα του Χριστού:

- Πλήρεις καρπών δικαιοσύνης;

- Εργαζόμενους στο έργο του Θεού ή περιεργαζόμενους;

- Έχοντας φυλάξει την παρακαταθήκη;

Ας το σκεφτούμε σοβαρά, τώρα.